

Мирјана Штефаницки
КЊИГА О КЊИГАМА 2

Рецензије и прикази

Уредник
Зоран Колунџија

Рецензенти
Станка Ђаласан
Милијан Деспотовић
Војин Тривуновић

Предња корица
Слободанка Боба Перковић,
„Морска“ – акрил на платну

Фотографија – задња корица
Мирјана Штефаницки, 2021.

МИРЈАНА ШТЕФАНИЦКИ

КЊИГА О КЊИГАМА 2

Рецензије и прикази

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

*Моме брайу
Мираславу Штэфаницки
с лъубавльу*

м.и.

МНОШТВО РАЗНОВРСНИХ И ЗАНИМЉИВИХ ПОДАТКА

Поштована Мирјана,

Ево окончах читање „Књиге о књигама – Рецензије и прикази”, Прометеј, Нови Сад, 2021, необичне, увеко оригиналне, чудесне – изванредне збирке есеја. Она обилује толиким мноштвом разноврсних и занимљивих података, забиљежених банкарском прецизношћу, као ријетко која књига са којом смо се до сада сретали. Све је у њој мајсторски укомпоновано тако да се чак и мање значајни подаци, као што су, рецимо, мјесто и датум рођења аутара, мјесто промоције књиге, име промотера, датум и час одржавања, читају са изузетно великим занимањем. Њоме се веома рационално и суштински упознају читаоци са десетинама аутара и њихових књижевних дјела, тако да би ова „Књига о књигама“ била изванредан приручник за професоре који на катедрама држе предмет Савремена српска књижевност. Нажалост, вриједност ове Ваше књиге, највјероватније, биће запажена тек у неком будућем, и нама не тако близком времену.

Очигледно рад на овом дјелу представљао је за Вас и велику муку, али исплатило се, јер то је као кад послије дугог тумарања хладном шумом избијемо на пропланак, па нас обасјају топли зраци јутарњег сунца тако и Вас мора да испуњава пријатан осјећај што сте баш Ви написали ову корисну и изванредну књигу.

Заслужили сте и ову лијепу књигу из пера једног доктора филолошких наука – Др Милован Гочманац, ИНГЕНИЈУМ УЗВИШЕНОГ СТИЛА – О књижевном делу Мирјане Штефаницки Антонић, Свитак, Пожега, 2020.

Желећи Вам свако добро, срдачно Вас поздрављам!

Момчило СПАСОЈЕВИЋ,
магистар социологије књижевности

Челинац,
Република Српска,
28. август 2021.

РИЈЕЧИ КАО ВЕДРИНА И СВЈЕТЛОСТ

Један од најбриљантнијих предавача, у цијелом досашњем трајању Филозофског факултета у Новом Саду, Бошко Новаковић, својевремено професор за предмет Српска књижевност 20. вијека, поред програмом предвиђеног градива, помно је пратио и живу текућу пјесничку и уопште књижевну ријеч, и о томе писао и говорио својим студентима. Не знам колико то данас чине професори на катедрама за савремену српску књижевност и језик, али поуздано знам да то предано чини пјесникиња Мирјана Штефаницки Антонић. Она не само да прати што се збива на војвођанској књижевној, сцени већ и у Србији уопште, па дјеломично и на цијелом српском језичком подручју. Лично комуницира с бројним писцима, чита што они објаве, пише о томе, и промовише њихове нове књиге. По њеном суду, свака написана и изговорена пјесничка ријеч вриједна је пажње, а поготово она која „дотакне њено срце“. Њена љубав према читању и писању је немерљива.

У пуној ауторској зрелости, она с вољом и младалачим жаром, пажљиво прати савремену продукцију књига, ишчитава их, ослушкује, размишља и пише о њима. У свакој од тих књига Мирјана Штефаницки труди се да пронађе и истакне оно што је добро, што краси ту књигу и овај свијет – благословљену ријеч.

О томе свједоче и њене књиге: „Благослов речи – Прикази и представљања“ (2017); „Благослов речи 2 – Прикази и представљања“ (2019); „Благослов речи 3 – Прикази

и представљања“ (2020); „Књига о књигама – Рецензије и прикази“ (2021).

Многи од аутора пјесничких збирки, одустаће послије прве, друге или треће своје књиге, али траг макар и слабо видљив остаје, а Мирјана Штефаницки ипак пише о њима и даје им свој благослов, јер другачије не може ни бити. По дефиницији *благослов* је милост коју, по религиозном схватању, Бог излива на неког или на нешто (*И Бог благослови Ноја и синове његове, и рече им: рађајте се, и множијте се и најунийте земљу*) као што и она на књигу и њеног аутора излива своју милост, а писац својом књигом на читаоце. Она, аутору и књизи, увијек жели успех, срећу, захвалну му је за лијепе ријечи односно учињено добро, за радост, ведрину и свјетлост којом зраче његове ријечи.

Мирјана Штефаницки Антонић, попут Марине Цветајеве, сматра да о пјеснику не треба судити док се не прочита и посљедњи стих који је написао, јер баш он може бити добар – јер један је сасвим довољан. Њена ријеч је увијек охрабрујућа у којој, поготово млади писци, налазе и подстрек. Ријечи треба да су благотворне, а њене су баш такве – благотворне.

Момчило СПАСОЈЕВИЋ,
магистар социологије књижевности

Челинац,
Република Српска,
3. октобар 2021.

ЊЕНА ВИСОСТ РЕЧ

СЛОВОСЛАГАЛИЦА КОЈА БУДИ МИР

**Будимир ФРКА, СЛОВОСЛАГАЛИЦА СОВИНОГ
БУКВАРА – Новонастале и одабране песме за децу,
Симбол, Нови Сад, 2021.**

На поетском, књижевном небу појавила се седма књига поезије за децу, Песника Будимира Фрке (1948, Љубљана, Република Словенија), који неколико деценија живи, ствара и пише у Новом Саду. Наслов књиге распеван, разигран, радостан, сугестиван, неуобичајен – „Словослагалица совиног буквара”. Као да је и сам наслов књиге песма. Ово је деветнаеста књига дивног човека, пријатеља и Песника – Будимира Фрке. Књига песама за малишане садржи преко четрдесет песама, које су испеване у по три римоване строфе од четири стиха – катрен, који је најпознатија и најкоришћенија строфа. Песник је до сада написао следеће књиге за децу: „У загрљају дечјег срца” (I део, 2011, II и III део, 2012), „Клиkerиште под дудом”, (2012), „Принцеза од снега”, (2015), „Жељотека родиних снов”, (2018). Бајка – „Мистериозни посетиоци из кристалне кугле”, (2019). У књизи се налази колоплет од одабраних песама, из књига: „Принцеза од снега”, Колор Прес, Сремска Митровица, 2016. и „Жељотека родиних снов”, Бизи Штампа, Нови Сад, 2018, као и од новонаписаних песама за децу. Најлепше песме за децу, за најсрећније детињство. Подстичите своју децу да читају, певају са вама. Са својим

мамама и татама, бакама и декама, теткама, ујацима, стричевима, са својим другарима.

„Реши сова да нађиши
буквар слова за све јчице,
иа се јајно дојрабила
свих формула славице.”

(из песме „Словослагалица совиног буквара”)

Сова се домогла њеног краљевства Слова, као једна усамљена и мудра птица, која има прецизан слух и вид. Сова – ноћна птица, у својој „заштитној одећи”, својим умним идејама служи на помоћ другим птицама.

„У леденом дворицу
принцезе од снега
саскапле се јахуљице
са небеској бреја.”

(из песме „Принцеза од снега”)

У овој песми је прелепо хтење да принцезе од снега – пахуљице, завеју изненада као звезде беле.

„Човек само срцем добро види. Суштина се очима не да сајледаји.”

Антоан де Сент Егзипери, „Мали Принц”

Песник у загрљају дечијег срца, својим срцем добро види, у чаролији игре са Принцезом од снега.

Крај поквања јуноји рибе
рога бојани ручак сиррема

*иа кад буде юоручкала
моћи ће и да одрема.*

(из песме „Жельотека родиних снов“)

Ове су три песме основица књиге, из којих као да се чује милозвук.

Главни јунаци у песмама су углавном животиње и инсекти, којима Песник подарује људске особине: „Лав пред пензију”, „Маца и куџа”, „Пчела на излету”, „Глиста у блатишту”, „Дете и капиталац”, „Лептирић и бубамара”, итд. Лепота животињског царства... Пише и о дрвећу – „Клиkerиште испод дуда”, о цвећу: висибаби и љубичици – „Пролећни весници”.

Песме су лепршаве, пријемчиве, одашиљу поруку и подуку, певају и о законитостима природе.

„Нек је ведро све по свету.” – слоган са Змајевих дечјих игара – 62. по реду, 2019. године, које су одржане у Спомен – збирци Јована Јовановића Змаја, у Сремској Каменици.

Песник је ранијих година био учесник Змајевих дечјих игара. Песме из његове најновије књиге песама за децу, одишу ведрином, преносе лепоту и радост, од друга до друга, кроз Васељену целу.

*„Који има добра друћа, не боји се очајања.
Подељена јућа ујола је мања.
Подељена срећа два јућа је већа.”*

Јован Јовановић Змај